

Onemocnění nosu a vedlejších dutin nosních byla donedávna spíše na okraji zájmů otorinolaringologů a samostatná odborná publikace věnovaná pouze nosní polypóze byla publikována v Anglii až v roce 1997. V rinologii došlo za poslední desetiletí k prudkému rozvoji zájmu o nosní polypózu, její chirurgii, konzervativní terapii a samozřejmě prevenci recidiv tohoto onemocnění. V poslední době se objevili nové chirurgické a konzervativní postupy terapie a také zřejmé vztahy k závažným onemocněním dolních cest dýchacích.

Nosní polypóza, přestože se jedná o benigní onemocnění, je pacienty subjektivně vnímána jako velmi nepříjemné a bohužel často recidivující onemocnění. Nosní polypy jsou projevem patologických změn v respirační sliznici horních cest dýchacích.

Existuje celá řada různých definic tohoto onemocnění a na základě těchto odborných názorů lze užít definici: nosní polypy jsou edematózní slizniční výchlípky, vyskytující se v různém rozsahu od jednoho polypu až po difúzní polypózu. Mohou postihovat dutinu nosní, ale také paranasální dutiny. Obecně lze říci, že nosní polypóza je konečným stadiem chronického zánětlivého procesu nosní sliznice z různé příčiny, avšak etiologie a patogeneze nosní polypózy není v současné době jednoznačně objasněna.

Polypy se vyskytují stejně často u mužů jako u žen a jejich výskyt se zvyšuje s věkem. Nejčastěji se objeví u nemocných padesátiletých a starších. Prevalence nosní polypózy se odhaduje mezi 1 – 4 %. Dále se nosní polypóza zjišťuje častěji u nemocných s některými dalšími chorobami, především s bronchiálním astmatem. (tab. 1)

I přes možnosti radikální chirurgické léčby, i po úspěšném vyléčení nosní polypózy kombinací podpůrných léčebných metod, se nedaří zabránit recidivě u našich pacientů.